

Oles si minu alwad, (1)
 Ma piäs oma peonna,
 Kaunas oma kaukauna,
 Seos siidi narmieja.
 Näiju kuiti kosti jälle:
 Celi, ella wellekene,
 Pida ära näiju peonna,
 Kandage ära näiju kaukauna.
 Näiju pišt wälla peosta,
 Karas wälla kaukaestü.

№ 4.

Näijuxi - noorixi,
 Pias te onu welle nägema,
 Pias te ta pääd nägema:
 Päwä siilas föömätägi,

Aasto ilma isätägi.
 Kull oli watge mere wattu,
 Walgeem om meije welle;
 Harjun nie onu punatje,
 Punatjen om meije welle;
 Harjun nie kaawa iluja,
 Ilujan om meije welle;
 Aenimaa lepä werewä,
 Werewäm om meije welle.
 Wat, kus welle, mis om meile:
 Hobu oli alla, kui si osja,
 Mils oli pääl, kui si päwä,
 Pään oli päwä kübärä,
 Pääl oli päwä lindi kare.
 Meie welle - wittje welle:
 Kui käiwä kiriku tiele,